

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Idy Hanzelovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: **R.**, so sídlom M., *zastúpený: P., spol. s r.o.*, so sídlom B., proti žalovanému: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RL/33/2010 zo dňa 08. júna 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/292/2010-55 zo dňa 22. novembra 2011, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/292/2010-55 zo dňa 22. novembra 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. RL/33/2010 zo dňa 08. júna 2010 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ Občianskeho súdneho poriadku a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 672,- € a náhradu iných trov konania v sume 132,- € na účet právneho zástupcu žalobcu P., spol. s r.o., Bratislava do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. RL/33/2010 zo dňa 08.06.2010, číslo správneho konania 90-PLO/O-1544/2010 a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedeným rozhodnutím žalovaného (ďalej aj Rada) bola žalobcovi uložená podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) sankcia – *upozornenie na porušenie zákona*, keďže žalobca odvysielaním programu Z. dňa 28.12.2009 o cca 12:30 hod. porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z.

Krajský súd v Bratislave sa stotožnil s právnym záverom žalovaného, že v príspevku odvysielaného politicko-publicistického programu Z. neboli naplnené kritériá objektívnosti a nestrannosti v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z. a bola naplnená skutková podstata správneho deliktu podľa § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. Zásada objektívnej zodpovednosti právnických osôb za správne delikty platí aj v prípade zákona č. 308/2000 Z.z. Nie je potrebné dokazovať zavinenie, podstatné je iba to, či k porušeniu objektívne došlo alebo nie s tým, že v danom prípade neexistujú liberačné dôvody, ktoré by umožnili zbaviť sa zodpovednosti za správny delikt. Námitka žalobcu týkajúca sa nedostatočnej identifikácie skutku v skutkovej vete rozhodnutia, nedostatočné časové ohraničenie a vecné vymedzenie skutku v zmysle určenia spôsobu a rozsahu, v akom malo dôjsť k porušeniu zákonnej povinnosti je podľa názoru súdu prvého stupňa nedôvodná. Prvostupňový súd uviedol, že žalovaný v priebehu správneho konania dostatočne identifikoval skutok, ktorým sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti, ktorá skutočnosť bola žalobcovi v konaní aj oznámená a k porušeniu právnej povinnosti práve týmto skutkom sa žalobca aj vyjadril v správnom konaní. Žalovaný vo svojom rozhodnutí náležite identifikoval skutok, ktorým sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti a výroková časť rozhodnutia z tohto hľadiska je presná a skutok je vymedzený nezameniteľne s iným. Ohľadne námietky *res iudicata*, prvostupňový súd uviedol, že žalovaný rozhodol dňa 08.06.2010 a to tak, že žalobca porušil povinnosť

ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z., dňa 22.06.2010 žalovaný kontroloval, či Kancelária Rady úlohu riadne splnila, a teda, či rozhodnutie, ktoré bolo urobené dňa 08.06.2010 je aj riadne a správne v písomnej forme vyhotovené.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/292/2010-55 zo dňa 22.11.2011 tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. RL/33/2010 zo dňa 08.06.2010 zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

V dôvodoch odvolania poukázal na to, že vymedzenie skutkovej vety považuje za nedostatočné a zmätočné, keďže skutková veta neobsahuje ani vymedzenie vysielacieho okruhu, na ktorom malo dôjsť k odvysielaniu predmetného programu, ani identifikáciu konania, ktorým malo dôjsť k správne deliktu nezabezpečenia objektívnosti a nestrannosti, pritom poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) sp. značka 3Sžo/200/2010 zo dňa 08.10.2010, sp. značka 2Sž/7/2010 zo dňa 18.05.2011. S námietkami nezrozumiteľnosti a zmätočnosti sa podľa názoru žalobcu prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí nevysporiadal a tiež poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd) sp. značka IV. ÚS 197/2010 a na rozsudok najvyššieho súdu sp. značka 5Cdo/126/2007 zo dňa 30.08.2008.

Ďalej uviedol, že je to výlučne žalovaný, kto disponuje rozhodovacími právomocami v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z. a že Kancelária Rady pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len Kancelária) žiadnymi rozhodovacími právomocami nedisponuje a poukázal na rozsudky najvyššieho súdu sp. značka 2Sžo/73/2010 zo dňa 20.10.2010 a sp. značka 5Sžo/28/2011 zo dňa 29.09.2011.

Na konanie podľa zákona č. 308/2000 Z.z. sa vťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) musí rozhodnutie obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Bez týchto náležitostí je rozhodnutie postihnuté vadou, spočívajúcou v absencii jedného z pojmových znakov rozhodnutia. Zo zápisnice z hlasovania žalovaného zo dňa 08.06.2010, ktoré sa týkalo hlasovania žalovaného o napadnutom správnom rozhodnutí vyplýva, že žalovaný rozhodol len o výroku

napadnutého správneho rozhodnutia, pričom o ostatných pojmových náležitostiach rozhodnutia nerozhodol. Kancelária žalovaného nie je subjektom disponujúcim rozhodujúcimi právomocami v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z. Tým, že žalovaný nerozhodol o dvoch z troch podstatných náležitostí napadnutého správneho rozhodnutia, zaťažil svoje konanie vadou majúcou vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, čo súčasne zakladá dôvod pre jeho zrušenie podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). Absencia rozhodnutia žalovaného vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého rozhodnutia predstavuje závažný zásah do priebehu správneho konania a do práv žalobcu ako jeho účastníka.

Žalobca zastáva názor, že vytvoril dostatočné podmienky pre zachovanie objektivity a nestrannosti tým, že do relácie venovanej aktuálnym spoločenským témam pozval dvoch publicistov z dvoch protichodných pólov názorového spektra. V tejto súvislosti opäť poukázal na to, že piatkové vydania programu Z. sú špecifické tým neslúžia ako aréna pre konfrontáciu protichodných, z logiky veci antagonistických verejno-politických perspektív, ale že ponúkajú reflexiu, idúcu nad rámec bežných názorových vrstvení. Z povahy takto koncipovanej diskusie vyplýva, že je nemožné dosiahnuť, aby sa jeden pozvaný komentátor k nejakej verejnej otázke vyslovil inak, ako druhý komentátor len preto, aby spolu pôsobili vyvážené. V prípadoch, keď sú do relácie pozvaní hostia, u ktorých sa v dôsledku ich politickej alebo inej príslušnosti dá spoľahlivo predpokladať príchynlosť ku konkrétnym názorovým perspektívam, sa objektivita dá zabezpečiť rovnomernou distribúciou pozvaní do relácie, čo je povinnosť, ktorú žalobca plní mimoriadne svedomito. V prípadoch, keď predpokladaná názorová perspektíva pozvaných hostí je funkciou ich doterajšej profilácie, ktorá dáva záruky názorovej plurality a pestrosti, vyplýva objektivita a nestrannosť ich diskusie už z tohto faktu samotného, t.j. z faktu, že reprezentujú názorové prúdy, viazané iba „stavovskými“ povinnosťami a cnosťami publicistu. V zmysle ustanovenia § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. je žalobca povinný zabezpečiť objektivitu a nestrannosť programov ako takých, nie všetkých jednotlivých vyjadrení, ktoré v týchto programoch odznejú. Vyváženosť a nestrannosť sa posudzuje z hľadiska vysielania ako celku a to najmä preto, že absolútna vyváženosť podanej informácie v rámci jednej časti vysielania nie je prakticky možná, a teda nezávisí od rozhodnutia spravodajcu. V uvedenej súvislosti má kľúčový význam pojem vyvážené informácie. Ide o informácie zahŕňajúce viac pohľadov na prezentovaný fakt, názor i protinázor v primeranom rozsahu. Na tento pojem sa kladie väčší dôraz ako na „objektivitu“,

čo sa chápe skôr ako „k objektivite smerujúce“, pretože každá komunikácia je procesom s určitými subjektívnymi prvkami a objektivita je pomerne relatívnou kategóriou.

Žalobca vytvoril primerané podmienky pre zachovanie objektivnosti a nestrannosti programu, pretože do relácie pozval dvoch hostí, I. (politológ) a E. (pedagóg a publicista), ktorých názory na otázky zahranično-politickej orientácie Slovenskej republiky sú dlhodobo tak dramaticky odlišné, že si azda ani nemožno predstaviť dvojicu antagonistickejších diskutérov. Nebolo však v dispozičných možnostiach žalobcu, aby dopredu predvídal, akým spôsobom budú konkrétne reagovať na témy týkajúce sa zahraničnej politiky. Počas relácie poskytol moderátor možnosť vyjadriť sa všetkým zúčastneným hosťom a na prípadné „odbočenia od témy“ prítomných upozornil. Tieto námietky prvostupňový súd nijako nezohľadnil a namiesto toho len skonštatoval, že sa mu toto úsilie moderátora a žalobcu zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť výberom hostí nejavilo dostatočné. Nie je v dispozičných možnostiach žalobcu, aby protichodné názory zazneli za každých okolností a aby sa všetky vyjadrenia hostí dali jednoducho a prehľadne zaradiť do kolónky „za“ alebo „proti“ a potom spočítať, zároveň poukázal na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžo/200/2010 zo dňa 08.10.2010. Názory na aktuálne spoločnosťou rezonujúce témy ponúknuté poslucháčom dotknutej relácie a vyjadrenia moderátora boli so zreteľom na špecifické „piatkové“ obsadenie relácie hosťami a odvysielané témy vyznačujúce sa len marginálnym politickým pozadím dostatočne objektívne a nestranné a žalobca týmto postupom neporušil ustanovenie § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/292/2010-55 zo dňa 22.11.2011 potvrdil. K námietke žalobcu týkajúcej sa nedostatočného vymedzenia skutku uviedol, že skutkom, ktorým dôjde k porušeniu § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. je až odvysielanie programu ako celku. Nie je povinnosťou správneho orgánu uviesť vo výroku rozhodnutia dôvody (v predmetnom prípade neposkytnutie priestoru na vyjadrenie druhej strane), pre ktoré dospel k záveru, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu. Je celkom zrejmé, že dôvody, ktoré vedú správny orgán k prijatiu výroku uvedeného záveru majú byť uvedené v časti rozhodnutia na to určenej – v odôvodnení. Výroková časť rozhodnutia je z hľadiska identifikácie konania presná nakoľko skutok je vymedzený

nezameniteľne s iným, keďže je uvedený čas spáchania správneho deliktu – 28.12.2010 o cca 12:30 hod., spôsob spáchania správneho deliktu – odvysielanie programu Z. a správny delikt – porušenie § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. Vymedzením času a programu, ktorého odvysielaním bol spáchaný predmetný správny delikt sa zároveň vylučuje možnosť jeho zámény s iným programom odvysielaným žalobcom na niektorom z jeho ostatných programových okruhov. To znamená, že žalobcom požadované uvedenie vysielacieho okruhu nie je z hľadiska nezameniteľnosti skutku s iným potrebné, keďže program Z. bol vo výroku uvedenom čase, t.j. dňa 28.12.2009 o 12:30 hod. odvysielaný len v rámci jedného okruhu, a preto absencia uvedenia vysielacieho okruhu, na ktorom bol predmetný program odvysielaný, nemá vplyv na nezameniteľnosť vo výroku opísaného skutku. Pritom poukázal na rozsudok najvyššieho súdu sp. značka 8Sžo/112/2010 zo dňa 20.10.2010, ktorý sa zaoberal obdobnou otázkou a na rozhodnutie Mestského súdu v Prahe č.k. 7Ca/315/07 – „.....odvolací súd zastáva názor, že žalovaný správny orgán v danej veci v priebehu správneho konania dostatočne identifikoval skutok, ktorým sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti, ktorá skutočnosť bola žalobcovi v konaní aj oznámená a k porušeniu právnej povinnosti práve týmto skutkom sa žalobca aj vyjadril v správnom konaní a súčasne žalovaný v preskúmanom rozhodnutí skutok, ktorým sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti náležite identifikoval tak, že z jeho jasnej a určitej formulácie muselo byť žalobcovi zrejmé, ktorý skutok sa mu kladie za vinu a za ktorý skutok sa mu ukladá sankcia.“

K námietke žalobcu, že žalovaný nerozhodol dňa 08.06.2010 o všetkých podstatných náležitostiach napadnutého správneho rozhodnutia, žalovaný uviedol, že dňa 08.06.2010 na svojom zasadnutí rozhodol, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 28.12.2009 o cca 12:30 hod. odvysielal program Z., v ktorom nezabezpečil objektívnosť a nestrannosť. K tomuto rozhodnutiu žalovaného viedli konkrétne dôvody, pričom povinnosťou Kancelárie Rady, ako podporného aparátu Rady, bolo tieto dôvody premietnuť do písomného vyhotovenia rozhodnutia, resp. do jeho odôvodnenia. Následne Rada na svojom nasledujúcom zasadnutí dňa 22.06.2010 skontrolovala, či Kancelária túto povinnosť riadne splnila a teda či odôvodnenie v písomnom vyhotovení rozhodnutia obsahuje tie dôvody a argumenty, pre ktoré Rada prijala svoje rozhodnutie dňa 08.06.2010. Rada po zistení, že Kancelária uvedenú povinnosť riadne splnila, prijala nasledujúce uznesenie, cit.: „Rada pre vysielanie a retransmisiu berie na vedomie znenie rozhodnutia RL/33/2010 z 08.06.2010“. Potom, čo Rada týmto interným kontrolným

uznesením (nie rozhodnutím vo veci) skontrolovala písomné vyhotovenie napadnutého rozhodnutia prijatého dňa 08.06.2010, bolo toto rozhodnutie zaslané žalobcovi. V tejto súvislosti žalobca prichádza s procesnou konštrukciou, keď tvrdí, že Rada prijala dve rozhodnutia, pričom prvé bolo bez odôvodnenia a tvorilo prekážku *res iudicata* pre to druhé rozhodnutie, ktoré bolo ako odôvodnenie vložené do toho prvého. Žalovaný si bol už dňa 08.06.2010 vedomý dôvodov, ktoré ho viedli k prijatiu napadnutého administratívneho rozhodnutia. Dôvodom takéhoto konania žalovaného bola výlučne kontrola, či Kancelária v písomnom vyhotovení rozhodnutia uviedla v odôvodnení práve tie dôvody, pre ktoré žalovaný dňa 08.06.2010 rozhodol o porušení § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. Uznesenie zo dňa 22.06.2010 je výlučne interným pracovným postupom, ktorým Rada vykonala kontrolu nad plnením povinností Kancelárie (§ 13 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.). Takáto forma kontroly písomného vyhotovenia rozhodnutia je v tomto prípade podmienená aj skutočnosťou, že Rada pre vysielanie a retransmisiu je kolektívny správny orgán, ktorý zasadá len raz za dva týždne. Tento postup internej kontroly v žiadnom prípade nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a nijakým spôsobom nezasahuje do procesných práv žalobcu a nemá ani za následok zmätočnosť napadnutého rozhodnutia.

Námietku žalobu, že Rada rozhodla len o jednej z troch obligatórnych náležitostí správneho rozhodnutia, žalovaný považuje za zavádzajúcu a ničím nepodloženú. Skutočnosť, že písomné vyhotovenie odôvodnenia, resp. poučenia napadnutého rozhodnutia nie je súčasťou uznesenia o hlasovaní Rady uvedeného v zápisnici má úplne logický dôvod – písomné vyhotovenie rozhodnutia totiž v deň hlasovania Rady, t.j. v deň prijatia napadnutého rozhodnutia, ešte neexistovalo. Predstava, že v deň svojho zasadnutia Rada rovno vypracuje celé rozhodnutie v jeho písomnom znení vrátane jeho odôvodnenia a poučenia a takto vyhotovené rozhodnutie podpíše všetkých deväť členov Rady nezodpovedá rozhodovacej praxi správnych orgánov, resp. súdov a nemá ani oporu v právnom poriadku. Bežnou praxou je totiž vyhotovenie písomného znenia rozhodnutia až po zasadnutí rozhodovacieho orgánu. Obdobne správne sudy pri vyhlasovaní rozsudku neuvádzajú „náležitosť rozhodnutia – písomné odôvodnenie v plnom znení“, ale len ústne a veľmi stručne uvedú dôvody, ktoré ich k predmetnému rozhodnutiu viedli. Je pravdou, že písomné vyhotovenie rozhodnutí Rady zabezpečuje Kancelária Rady. Písomné vyhotovenie rozhodnutia však nie je výsledkom „rozhodovacej“ činnosti Kancelárie, ako to tvrdí žalobca, ale je to len jej administratívnu úlohou, ktorá Kancelárii vyplýva z § 13 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. Kancelária Rady, ako podporný aparát Rady, však pri plnení tejto administratívnej úlohy postupuje výlučne

podľa pokynov Rady, to znamená že do písomného vyhotovenia odôvodnenia rozhodnutia premietne výlučne tie dôvody, ktoré Radu viedli k prijatiu predmetného rozhodnutia. Je teda zrejmé, že rozhodnutím Rady je nielen výrok napadnutého rozhodnutia, ale aj jeho odôvodnenie. Čo sa týka poučenia, tak tu je treba konštatovať, že poučenie v rozhodnutí nie je výsledkom rozhodovacej činnosti správneho orgánu, ani výsledkom jeho úvah, ale je povinnou náležitosťou rozhodnutia vyplývajúcou zo správneho poriadku, resp. iných právnych predpisov. Preto je logické, že Rada o poučení nemohla „rozhodovať“, ale bola povinná ho do napadnutého rozhodnutia „zakomponovať“ ex offio. Rada z tohto dôvodu o poučení nehlasuje, a preto poučenie ani nie je súčasťou zápisnice o hlasovaní Rady. Skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie je ako celok (t.j. výrok, odôvodnenie aj poučenie) rozhodnutím Rady a nie Kancelárie je zrejmá aj zo skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie Rady je opatrené odtlačkom úradnej pečiatky so štátnym znakom a podpisom štatutárneho orgánu Rady - jej predsedu. Nakoľko je to práve predseda, ktorý Radu zastupuje navonok (§ 11 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.), je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie (nielen jeho výrok, ale aj jeho odôvodnenie a poučenie) nie je rozhodnutím „iného subjektu“, ale je rozhodnutím Rady.

K meritu veci žalovaný uviedol, že dôvodom udelenia predmetnej sankcie nebola nevhodná „zostava“ pozvaných hostí vystupujúcich v predmetnom programe, ale skutočnosť, že v programe odzneli negatívne vyjadrenia (uvedené na strane 8-10 napadnutého rozhodnutia) na adresu vtedajšej vlády, resp. jej predstaviteľov, pričom napriek kritickej povahe týchto vyjadrení nebola daná možnosť dotknutej strane reagovať, resp. takéto vyjadrenia neboli názorovo vyvážené moderátorom (viď strana 10 napadnutého rozhodnutia).

Účelom ustanovenia § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. je vytvorenie priestoru pre diskusiu o otázkach, ktoré sú predmetom verejného záujmu, pri súčasnom zamedzení zneužitia vysielacieho času v spravodajských a politicko-publicistických programoch na prezentovanie jednostranne zameraných informácií. Je zrejmé, že mediálna prezentácia názorov len jednej názorovej skupiny je v demokratickej spoločnosti nežiaducim javom, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva. Ten vo svojej judikatúre vyslovil názor, že médiá zohrávajú podstatnú úlohu v demokratickej spoločnosti. Ako pasívnym recipientom informácií, občanom musí byť umožnené prijímať rozmanité informácie, aby si spomedzi nich mohli vybrať a utvoriť si pre danú otázku svoj vlastný názor, pričom práve pluralita myšlienok a informácií je to, čo robí demokratickú

spoločnosť demokratickou (CASE OF ÇETIN AND OTHERS v. TURKEY, *Applications nos. 40153/98 and 40160/98*, bod č. 64).

V demokratickej spoločnosti je pri diskusii o otázkach verejného záujmu samozrejme nutné umožniť aj kritiku politických predstaviteľov (resp. vlády), ale ak má byť takáto diskusia objektívna a nestranná, musí byť poskytnutý aj priestor kritizovanej strane na vyjadrenie jej názoru, prípadne jej názor musí byť sprostredkovaný inou vhodnou formou (napr. prostredníctvom moderátora). Poskytnutie takéhoto priestoru na reakciu sa vyžaduje nie z titulu ochrany osobnosti dotknutých politikov (či iných funkcionárov), alebo autority štátnych orgánov, ale práve z dôvodu vytvorenia priestoru na pluralitnú diskusiu o otázkach verejného záujmu. Ak sú teda v politicko-publicistickom programe prezentované na určité otázky verejného záujmu (v danom prípade na prácu vlády) výlučne negatívne kritické názory, len ťažko možno tvrdiť, že takýto program je objektívny a nestranný a že podporuje pluralitnú diskusiu. Obdobný záver by platil aj v opačnom prípade, napr. ak by člen vlády pozitívne prezentoval výsledky svojej práce, pričom na tento názor by nezaznela reakcia napr. opozičného politika. Je pravdou, že diskusia bola primárne orientovaná na zahranično-politické témy, ako tvrdí žalobca. Je to však práve vláda, ktorá rozhoduje o zásadných otázkach vnútornej a zahraničnej politiky. To znamená, že ak sa kritizujú konkrétne kroky v oblasti zahraničnej politiky, kritizuje sa de facto činnosť vlády ako takej, resp. konkrétnych jej členov, čo bol prípad aj predmetného programu. Ak teda žalobca pozval do predmetného programu hostí za účelom diskusie aj na tému zahraničnej politiky Slovenskej republiky, mohol rozumne predpokladať (keďže z jeho odvolania vyplýva, že názory uvedených hostí sú mu dlhodobo známe), že títo hostia budú voči niektorým krokom či kauzám vlády, týkajúcich sa zahraničnej politiky kritickí. Ak žalobca chcel odvysielat' predmetný program v súlade s vyššie popísanými zásadami objektívnosti a nestrannosti, mal zabezpečiť, aby boli v programe jednotlivé kritické hodnotenia na adresu vlády (ktoré navyše mohol rozumne predpokladať) názorovo vyvážené „protinázorom“, ktorý bol v záujme dodržania princípov objektívnosti a nestrannosti povinný, vzhľadom na absenciu člena vlády v programe, zabezpečiť moderátor programu. Nakoľko však v predmetnom programe zazneli kritické vyjadrenia na adresu vlády, resp. jej členov, na ktoré nebola moderátorom sprostredkovaná žiadna reakcia, tak tieto vyjadrenia vyzneli jednostranne a recipientovi neposkytli komplexný pohľad na danú problematiku. Poukázal pritom na rozsudok najvyššieho súdu sp.zn. 2Sžo/73/2010 zo dňa 20.10.2010.

Žalovaný poukázal na pojem uvedený v dôvodovej správe - „vyvážené informácie“, ktoré sú charakterizované ako informácie zahŕňajúce viac pohľadov na prezentovaný fakt, názor i protinázor v primeranom rozsahu. O porušení § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. žalovaný rozhodol práve z dôvodu absencie protinázorov na kritické vyjadrenia, ktoré odzneli v predmetnom programe (str. 10 napadnutého rozhodnutia). Na základe uvedených skutočností má za to, že žalovaný ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval relevantné ustanovenia zákona.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 212 ods. 1 O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Žalovaný rozhodnutím č. RL/33/2010 zo dňa 08.06.2010 uložil žalobcovi podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z., ktorú mal porušiť tým, že dňa 28.12.2009 o cca 12:30 hod. odvysielal program Z., v ktorom nezabezpečil objektívnosť a nestrannosť.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho a súdneho spisu, s obsahom napadnutého rozhodnutia žalovaného č. RL/33/2010 zo dňa 08.06.2010 ako aj s prepisom monitorovaného vysielania a s obsahom zvukového záznamu relácie.

Spornými otázkami zostali právne posúdenie vecí, procesné pochybenia v administratívnom konaní ako aj obsah samotného rozhodnutia žalovaného, v rozsahu dôvodov namietaných žalobcom.

Podľa § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. *vysielaťel' je povinný zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajských programov a politickopublicistických programov*; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia vecí, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

Je zrejmé, že Kancelária Rady predstavuje podporný technický aparát Rady s dostatočne vysokou odbornosťou v oblasti patriacej do pôsobnosti Rady, avšak nejde o subjekt disponujúci rozhodovacími právomocami v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. poslaním Rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe

licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. Rada je právnická osoba so sídlom v Bratislave. Pri výkone štátnej správy v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie má postavenie orgánu štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. činnosť Rady vyplývajúcu z jej poslania (odseky 1 a 2) a z jej pôsobnosti (§ 5) vykonávajú členovia rady a úlohy spojené s činnosťou rady plnia zamestnanci Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „kancelária“).

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. úlohy spojené s organizačným, personálnym, administratívnym a technickým zabezpečením činnosti rady a plnenie jej rozhodnutí vykonáva kancelária.

Podľa § 13 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. podrobnosti o činnosti kancelárie ustanovuje organizačný poriadok kancelárie, ktorý schvaľuje Rada.

Podľa článku 2 Úlohy Kancelárie bod 2.2 Organizačného poriadku Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiu Kancelária plní ďalej najmä nasledujúce úlohy:

- a) predkladá predsedovi Rady a Rade návrhy pracovného plánu Rady. Návrhy programu jednotlivých zasadnutí Rady predkladá predsedovi Rady,
- b) pripravuje podklady nevyhnutné pre plnenie pracovného plánu Rady ako aj plnenie jej úloh vyplývajúcich z príslušných zákonov,
- c) v súlade s pracovným plánom Rady, pokynmi Rady a jej predsedu pripravuje jednotlivé zasadnutia, vykonáva prijaté uznesenia Rady.

Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. Rada je schopná uznávať sa, ak je na zasadnutí prítomných najmenej sedem jej členov, pričom jedným z nich musí byť predseda rady alebo podpredseda rady. Na platné uznesenie rady je potrebný súhlas najmenej päť členov rady. Rada hlasuje verejne. Tajne sa hlasuje pri voľbe predsedu rady a podpredsedu rady.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 46 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Podľa § 47 ods. 5 správneho poriadku v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

Rozhodnutie je záväzný akt správneho orgánu, ktorý autoritatívnym spôsobom zakladá, mení alebo zrušuje práva a povinnosti účastníkov konania a ktorým sa končí správne konanie. Rozhodnutie musí byť zákonné, musí ho vydať na to príslušný orgán, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia. Rozhodnutie žalovaného č. RL/33/2010 zo dňa 08.06.2010, ktoré je predmetom preskúmania v tomto súdnom konaní bolo vydané v písomnej forme, obsahuje všetky podstatné náležitosti rozhodnutia, výrok, odôvodnenie, poučenie, obsahuje označenie orgánu,

ktorý ho vydal, odtlačok úradnej pečiatky žalovaného a podpis predsedu Rady pre vysielanie a retransmisiu, ako jej štatutárneho orgánu. Nie je dôvod pochybovať o tom, že napadnuté rozhodnutie č. RL/33/2010 zo dňa 08.06.2010 vydal orgán, ktorý by na to nebol oprávnený. Je to rozhodnutie kolektívneho orgánu, ktoré bolo vydané v písomnej forme. Rada nie je orgánom štátnej správy v klasickom ponímaní, ale je správnym orgánom *sui generis*. Platné rozhodnutie Rady je utvárané prejavom vôle deväťčlenného kolektívneho orgánu. Členovia Rady nemajú rovnaké postavenie ako zamestnanci iných orgánov štátnej správy s rozhodovacou právomocou zverenou im na konkrétnom úseku štátnej správy. Členovia Rady nie sú stále prítomní v sídle Rady, zasadajú v dvojtyždenných intervaloch, preto sa nemôžu podieľať na napĺňaní pôsobnosti a poslania Rady, tak ako bežní zamestnanci, a preto boli Kancelárii Rady zverené konkrétne právomoci, medzi ktoré patrí aj vykonávanie uznesení prijatých Radou a vypracovávanie písomných rozhodnutí.

Už v oznámení o začatí správneho konania č. 90-PLO/O-1544/2010 zo dňa 09.03.2010 je uvedený dôvod začatia správneho konania - *v posudzovanom programe Z. boli odovysielané jednostranné informácie bez toho, aby bol poslucháčom sprostredkovaný protinázor*. Podľa ustanovení správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať všetky predpísané náležitosti nielen v prípade, ak je vyhotovené písomne, ale aj keď sa ústne vyhlasuje, ak zákon neustanovuje inak. Na svojom zasadnutí, ktoré sa konalo dňa 08.06.2010 o 9:30 hod. Rada prijala okrem iných aj uznesenie vo veci správneho konania č. 90-PLO/O-1544/2010 voči žalobcovi, ktorým rozhodla, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z., za čo mu uložila sankciu – upozornenie na porušenie zákona. Zároveň uložila Kancelárii Rady úlohou č. 10-11/677, aby vypracovala písomné vyhotovenie rozhodnutia o uložení sankcie v predmetnej veci v lehote do 08.07.2010 a aby ho následne doručila účastníkovi. Na svojom zasadnutí dňa 22.06.2010 Rada zobrala na vedomie písomné znenie rozhodnutia č. RL/33/2010 zo dňa 08.06.2010, ktoré premietlo dôvody rozhodnutia Rady do písomnej formy. Z uvedeného je zrejmé, že dňa 22.06.2010 Rada nerozhodovala o predmetnom konaní žalobcu opakovane ako to namietal žalobca v žalobe, ale len zobrala na vedomie písomné vyhotovenie rozhodnutia, ktoré bolo vypracované v súlade s jej prijatým uznesením zo dňa 08.06.2010. V tomto prípade bolo následne napadnuté rozhodnutie žalovaného doručené účastníkovi konania dňa 18.08.2010 v písomnej forme. Rada, ako kolektívny orgán, v deň svojho rozhodovania nevypracováva písomné vyhotovenie rozhodnutia. Písomné vyhotovenie rozhodnutia vypracováva Kancelária Rady, ako jej podporný aparát, podľa pokynov Rady.

Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody námietku žalobcu, týkajúcu sa toho, že žalovaný nerozhodol o všetkých podstatných náležitostiach rozhodnutia už v deň jeho vyhlásenia, preto najvyšší súd považuje za neopodstatnenú.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. už vyššie spomenuté rozsudky sp. zn. 3Sžo/200/2010 zo dňa 08.10.2010, sp. značka 2Sž/7/2010 zo dňa 18.05.2011, ako aj rozsudky v iných veciach týkajúce sa iných správnych deliktov, napr. rozsudky sp. zn. 3Sžp/5/2008 zo dňa 23.07.2009, sp. zn. 2Sžo/106/2007 zo dňa 13.03.2008, sp. zn. 8Sžo/28/2007 zo dňa 06.03.2008) vyplýva, že v rozhodnutiach o správnych deliktoch je nevyhnutné vo výroku presne vymedziť skutok, za ktorý je subjekt postihnutý. Vo výroku rozhodnutia musí byť jednoznačne určené, čoho sa páchatel' správneho deliktu dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, aby popísaný skutok nebol zameniteľný s iným.

Z výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, čím konkrétne žalobca porušil povinnosť stanovenú v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z., teda že nezabezpečil objektivnosť a nestrannosť, keď dňa 28.12.2009 o cca 12:30 hod. odvysielal predmetný program. Senát 3S už vyslovil aj v rozsudku 3Sžo/200/2010 zo dňa 08.10.2010 (Slovenský rozhlas vs. Rada pre vysielanie a retransmisiu) záver, že *v diskusnej relácii nie je možné dopredu predvídať, akým spôsobom budú jednotlivé pozvané osobnosti reagovať na diskutované témy, z tohto dôvodu je potrebné, aby žalovaný vo výroku rozhodnutia presne opísal skutok, ktorým vysielateľ porušil zákonom stanovenú povinnosť.* Na uvedenom závere zotrváva aj senát 4S v tejto veci, keďže z výroku napadnutého rozhodnutia nie je možné ustáliť, čím konkrétne vysielateľ porušil povinnosť zabezpečiť objektivitu a nestrannosť posudzovaného programu - či vysielateľ nesprávne zvolil výber pozvaných hostí, resp. či pochybil moderátor alebo dramaturgia programu a ak áno v čom konkrétne. Z výroku rozhodnutia žalovaného nemožno zistiť ani na ktorom vysielacom okruhu bol posudzovaný program odvysielaný, atď.

Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu senát najvyššieho súdu zistil, že zvyčajne piatkové vydania relácie Z. sú špecifické tým, že neslúžia ako aréna pre konfrontáciu protichodných, z logiky veci antagonistických verejno-politických perspektív, ale že ponúkajú reflexiu, idúcu nad rámec bežných názorových vrstvení. Relácia

Z. je koncipovaná tak, že v pondelok až štvrtok sa jej zúčastňujú politici a v piatok nezávislí publicisti. Úloha dramaturga relácie spočíva okrem iného v zabezpečení takej zostavy hostí, aká vo svetle ich doterajších postojov dáva predpoklad, že bude odrážať pluralitu názorov. Dňa 28.12.2009 bola predmetná relácia uskutočnená za účasti dvoch nezávislých komentátorov a nie za účasti politických predstaviteľov. Právo na slobodu prejavu obsiahnuté v článku 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice.

Podľa čl. 26 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhl'adávať a prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

Slobodu prejavu možno obmedziť zákonom (čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky).

Úloha moderátora je v predmetnom programe nepochybne dôležitá pri usmerňovaní samotného priebehu diskusie a v prípade potreby je jeho úlohou upozorniť diskutujúcich na neprítomnosť diskusiou dotknutej osoby a jej nemožnosť brániť sa. Rovnako by mal konfrontovať jednotlivé tvrdenia hostí vyznievajúce kriticky s názormi a argumentmi strany druhej. Z obsahu stavu veci tak, ako vyplýva zo zvukového záznamu programu je podľa názoru senátu odvolacieho súdu zrejmé, že moderátor v posudzovanom programe uvedené pravidlá rešpektoval a zvoleným spôsobom usmerňovania relácie nepochybil.

Pojmy objektívnosť a nestrannosť nie sú v zákone definované a nemajú ani žiadnu inú všeobecne akceptovanú definíciu. Tieto pojmy nie je možné explicitne definovať pre otvorený okruh prípadov, keďže jednotlivé informácie a vyjadrenia je nutné vnímať v kontexte ich použitia, a to aj s prihliadnutím na osoby, ktoré dostanú v konkrétnom príspevku priestor na vyjadrenie. Niektoré vyjadrenia môžu mať samé osebe neutrálny charakter, pričom tie isté vyjadrenia použité v inom kontexte, vyslovené inými osobami môžu mať za následok, že ich použitie môže spôsobiť jeho neobjektívnosť a jednostrannosť. *Pokiaľ sa aj hostia pozvaní do relácie vyjadrovali kriticky, neznamená to, že táto kritika nebola konštruktívna a objektívna. Skutočnosť, že program obsahuje aj kritické názory neznamená, že by bola recipientovi upretá možnosť vytvoriť si vlastný úsudok o diskutovanej téme.*

Na základe uvedených skutočností a citovaných ustanovení zákona Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/292/2010-55 zo dňa 22.11.2011 a rozhodnutie žalovaného č. RL/33/2010 zo dňa 08.06.2010 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci ako aj nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Správne orgány sú viazané právnym názorom súdu (§ 250j ods. 7 O.s.p.).

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v konaní priznal na náhradu trovy konania pozostávajúce zo zaplatených súdnych poplatkov a z trov právneho zastúpenia za päť úkonov právnej služby podľa predloženej špecifikácie:

Za prevzatie zastúpenia zo dňa 27.08.2010, za *žalobu* zo dňa 03.09.2010 vo výške **2x 120,23 €** podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2010 bol vo výške 721,40 € a režijný paušál **2x 7,21 €**.

Za účasť na pojednávaní na krajskom súde dňa 22.11.2011 vo výške **123,50 €** podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2011 predstavoval 741,- €, režijný paušál vo výške **7,41 €**.

Za vypracovanie odvolania zo dňa 09.02.2012 vo výške **127,16 €** podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 14 ods. 1 písm. e/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2012 predstavuje 763,- €, režijný paušál vo výške **7,63 €**.

Za zastupovanie na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie dňa 29.05.2012 vo výške **31,79 €** podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 5 písm. b/ vyhlášky

č. 655/2004 Z.z. vo výške $\frac{1}{4}$ základnej sadzby tarifnej odmeny, režijný paušál vo výške **7,63 €**.

*Ďalej bola právnenému zástupcovi žalobcu, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) priznaná uplatnená DPH zo základu **560,- €**, vo výške 20 % v sume **112,- €**.*

Žalobcovi boli priznané na náhradu trovy konania vo výške **132,- €**, konkrétne 66,- € za zaplatený súdny poplatok za žalobu a 66,- € za zaplatený súdny poplatok za podané odvolanie.

Celkom boli priznané žalobcovi na náhradu trovy konania vo výške **132,- €** (66,- € + 66,- €) a trovy právneho zastúpenia vo výške **672,- €** (560,- € + 112,- €), ktoré je žalovaný povinný zaplatiť právnenému zástupcovi žalobcu.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave 29. mája 2012

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková